

Prefață

În contextul contemporan, marcat de provocări ecologice semnificative și necesitatea imperativă a sustenabilității, lucrarea intitulată „Fundamente și Strategii pentru Promovarea Dezvoltării Durabile. O Analiză a Economiei Circulare și a Educației pentru Sustenabilitate” își propune să exploreze și să articuleze strategii eficiente pentru integrarea conceptelor de dezvoltare durabilă în structura socio-economică actuală. Prin această lucrare mi-am propus să subliniez importanța economiei circulare și a educației ca piloni centrali în construirea unui viitor sustenabil. Am abordat într-o manieră riguroasă și multidisciplinară tematica dezvoltării durabile, plecând de la premisa că o transformare profundă a modului în care societățile gestionează resursele naturale și interacționează cu mediul este esențială pentru asigurarea unui echilibru între nevoile economice, sociale și cele ale mediului înconjurător.

Lucrarea se axează pe două domenii cheie: economia circulară și educația pentru sustenabilitate, identificându-le ca fiind fundamentale în promovarea unei abordări holistice și integrative a dezvoltării durabile.

În segmentul dedicat economiei circulare, sunt expuse argumente solide privind necesitatea trecerii de la modelul economic liniar, bazat pe principiul „extragere-producție-consum-deșeu”, la un model circular, care promovează reutilizarea, reciclarea și recuperarea resurselor în toate etapele ciclului de viață al produselor. Această schimbare de paradigmă este prezentată ca o soluție viabilă la multiplele provocări

ecologice, prin minimizarea deșeurilor și maximizarea eficienței resurselor.

Pe de altă parte, secțiunea dedicată educației pentru sustenabilitate evidențiază rolul crucial al educației în formarea unui corp civic conștient de importanța și necesitatea comportamentelor sustenabile. Propunând o reevaluare și adaptare a sistemelor educaționale, astfel încât acestea să încorporeze în mod activ principii de dezvoltare durabilă, cultivând la generațiile actuale și viitoare valorile și competențele necesare pentru a trăi într-o manieră responsabilă față de mediul înconjurător.

Prin această lucrare, mi-am propus să ofer o analiză cuprinzătoare a tematicilor menționate și o serie de recomandări practice, bazate pe studii de caz și exemple concrete, menite să inspire și să ghideze atât decidenții, cât și publicul larg în direcția adoptării unui stil de viață sustenabil. Această lucrare reprezintă, astfel, o contribuție valoroasă la literatura de specialitate, oferind o perspectivă profundă și inovatoare asupra unuia dintre cele mai presante subiecte ale timpului nostru.

Sabin CHIȘ

Capitolul 1

DEZVOLTAREA DURABILĂ

1.1. Definirea Durabilității

Conceptul de durabilitate este examinat, cu o explorare a diferitelor puncte de vedere și lucrări literare legate de subiect.

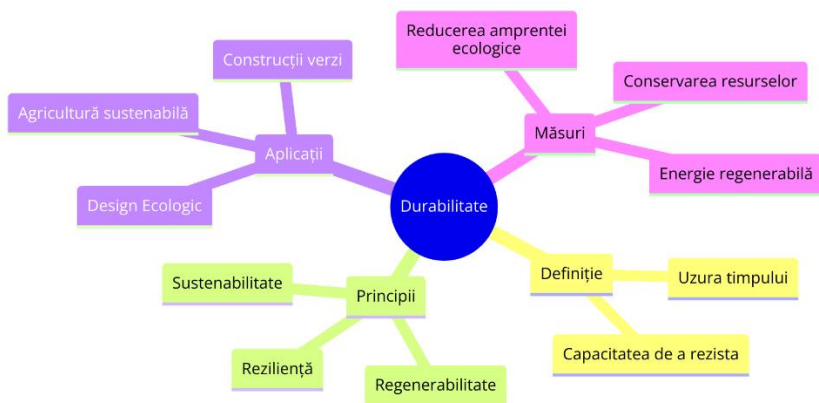

Figura 1. Aspecte și aplicații ale durabilității în sustenabilitatea ecologic (Creație proprie).

Diagrama de mai sus este o reprezentare cognitivă sau o hartă conceptuală care examinează și descrie mai multe fațete și concepte asociate cu noțiunea de durabilitate. Mai jos sunt explicațiile detaliate pentru fiecare dintre diviziunile primare prezentate în diagramă:

- Durabilitate (centrul diagramei)

- ✓ Graficul se concentrează pe noțiunea primară, examinând mai multe fațete și utilizări practice.
- Aplicații:
 - ✓ *Construcții verzi* se referă la abordările de construcție care acordă prioritate responsabilității de mediu și durabilității.
 - ✓ *Agricultură sustenabilă* se referă la o metodă de agricultură care acordă prioritate protecției mediului, menține fertilitatea solului și conservă apa și alte resurse.
 - ✓ *Design ecologic* se referă la proiectarea intenționată a produselor, serviciilor și locurilor cu scopul de a reduce efectele lor dăunătoare asupra mediului.
- Măsuri
 - ✓ *Reducerea amprentei ecologice*: Măsuri menite să atenueze influența activităților umane asupra mediului.
 - ✓ *Conservarea resurselor*: tehnici de conservare a resurselor naturale și de minimizare a consumului și a deșeurilor.
 - ✓ *Energia regenerabilă* se referă la utilizarea surselor de energie care au capacitatea de a se reînnoi în mod spontan, cum ar fi soarele, vântul sau energia hidroelectrică.
- Principii:
 - ✓ *Sustenabilitatea* se referă la capacitatea de a menține sau perpetua un proces sau o condiție pe o perioadă prelungită de timp.

- ✓ *Reziliența* se referă la capacitatea unui sistem de a rezista și să se întoarcă înapoi de la perturbări sau modificări.
- ✓ *Regenerabilitatea* se referă la capacitatea de a reconstrui sau de a restabili ceva la starea sa originală sau îmbunătățită după ce a fost consumat sau degradat.
- Definiție:
 - ✓ *Uzura timpului*, cunoscută și sub numele de degradare temporală, se referă la procesul prin care obiectele sau sistemele se confruntă cu o scădere a calității sau a funcționalității în timp.
 - ✓ *Capacitatea de a rezista*: Capacitatea de a gestiona și menține în mod eficient funcționarea normală în fața circumstanțelor provocatoare sau a presiunilor.

Subdiviziunile primare sunt subdivizate în alte subcategorii, care oferă informații mai specifice sau subdomenii legate de tema de bază. Graficul servește ca un instrument valoros pentru organizarea și ilustrarea legăturii dintre diferitele idei de durabilitate, oferind o viziune cuprinzătoare asupra modului în care diferitele componente ale durabilității se suprapun și contribuie la obiectivele de mediu.

1.1.1. Conceptul de Sustenabilitate.

Sustenabilitatea este conceptul de asigurare a capacității pe termen lung a unui sistem de a funcționa eficient (Garcia, 1997). În această discuție, termenii durabilitate și sustenabilitate sunt folosiți interschimbabil pentru a elucida și explica această

noțiune, promovând astfel utilizarea reciprocă a acestora (Manuel-Navarrete et al., 2009).

1.2. Fundamentul Ecologic al Durabilității

1.2.1. Capacitatea de Autoreglementare a Ecosistemelor

Ecologii au subliniat în mod constant că ecosistemele posedă capacitatea de a se reglementa, menținând stabilitatea tot timpul datorită aportului de energie solară (Odum, 1980). Viața pe Pământ este susținută prin achiziționarea și utilizarea energiei și a resurselor, realizate prin sisteme precum fotosinteza și metabolismul. Aceste procese, care sunt vitale pentru creștere, supraviețuire și reproducere, au loc chiar de la începutul vieții. Ele permit organismelor să dobândească energie și resurse pentru a se adapta provocărilor reprezentate de selecția naturală.

1.2.2. Susținerea Vieții pe Pământ

Aranjamentul speciilor în ecosisteme, reglementat de dispersia radiațiilor solare, este un fenomen care a influențat structura ecosistemelor prin interacțiuni trofice pe o perioadă de 4 miliarde de ani (Margulis, 1993). Ecosistemele trec printr-o succesiune naturală, ceea ce duce la o creștere treptată a complexității și a biodiversității. Stabilitatea lor fluctuează datorită interacțiunilor inter-specifice și fluctuațiilor de mediu, rezultând în apariția și dispariția speciilor, ceea ce, la rândul său, facilitează transferul de energie și dezvoltarea de noi sisteme ecologice.